

✠ ПОРАНАЈ БОГЪ

ČASOPIS EVANGELSKÍCH SERBŮ

6. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, junij 1980

Lětnik 30

SERBSKÍ · CYRKWINSKÍ · DŽEŇ

CHODŽENJE ZA CHRYSUSOM!

To je heslo Serbskeho ewangelskeho cyrkwinskeho dnja, na kotryž Waš za 28., 29. junija do Bukec přeprašujemy!

Dnjowy porjad:

- I. Sobotu, 28. junija, so zhromadza wšitcy serbscy fararjo, sobudželačerjo a druzi zajimcy, potajkim Wy wšitcy, w 15.00 hodž. we wosadnym domje w Bukecach, Cyrkwinska haska č. 5 (za cyrkwju, podla fary). Přednošujetaj stud. theol. Jan Malinč „wo prawym wuznaću“ (na zakładze přikłada ze zašlosće) a dr. med. Gerhard Herman „wo serbskich přisłowach, wosebje pod aspektom lékařstwa“.
- II. Njedzelu, 29. junija, su dopoldnja w 9.30 hodž. serbske swjedženske kemše. Prěduje farar Jan Lazar z Rakec.
- 11.00–14.00 hodž. je připoldniša přestawka z wobjedom, z kofejom a ze zhromadnym spěwanjom.
- 14.00 hodž. je hlowna a skóněna zhromadžizna w Bukčanskej cyrkwi. Chrósćanska wosadna skupina předstaji nam nabožnu hru: „Sćěhuj mje!“ Je to bibliska scena, kotraž tež našemu časej wjele praji. Sćěhujta wšelake postrowy a krótkonarěće.
- Wy wšitcy sće wutrobnje přeprašeni!
Přindźće a prośće Boha wo dobre poradjenje!

Cheu Wam hišće krotki přehlad dać wo zwisku z busom a ze železnicu: Bohužel hišće nimam nowy jězbny plan, nadžijam pak so, zo někak wostanje, kaž nětko hižo přez lěta. Ale hladajće potom prošu do noweho plana (pislam tute rynčki 16. apryla)!

Bus z Budyšina wotjědže tam we 8.00 hodž. a je w Bukecach we 8.20 hodž. Lěpje je snano, jěć z čahom, dokelž je tam wjace ruma a njetřebaće tak dołho čakać: z Budy-

šina we 8.21 hodž. w Pomorcach we 8.35 hodž., wot tam maće jedyn kilometer běžeć, to njeje žadyn problem!

A wróćo jědzetaj busaj w 15.56 hodž. (to je trochu zahe!) abo lěpje w 17.27 hodž. Čah wotjědže w Pomorcach w 16.41 hodž. To je někak najlěpši čas, a móžeće tak tež njedželske nawrótne jědzěnki wužiwać. Ale pohladajće prošu hišće jónu do noweho jězbneho plana! Snano přijědžeće tež ze swojim wozydłom abo z wosadnym busom.

Waš Gerat Lazar, předsyda

Přednošk na serbskim ewangelskim cyrkwiskim dnju w Minakale, 17. junija 1979

TEMA: Bóh stwori čłowjeka k jeho podobnosći

Tuto hrono njeplaći jenož na cyrkwiskim dnju, tež nic jeno w tutym léće, ale čas žiwjenja za kóždeho čłowjeka. Tuž napominam was wšitkich ze sćehowacyimi słowami!

Lube sotry, lubi bratřa!

1. Přednošk za nas wšitkich za wulkich a za niskich tuž jón sprawnje slyšeć chcemy, přjedy hać zaso różno džemy.
2. Wotuć, luba čłowska duša, njespi, ale za tym hladaj, štož tu k radosći nam słuša, a za božim słowom tradaj.
3. Štóž sej bože stowol žada a so Bohu dowěri, toho wjedže boža hnada, to wón wěčnu krónu dožiwi.
4. Swět so z rjanosću nam zwinje, to pak jenož časne je a so borze wot nas minje, nje! za wěčne žiwjenje.

5. Čłowjek tu so husto sylny čuje a na smjerć sej njemysli. Tak kaž sylny wětřik duje, so naš kónc nam přibliži.
6. Tuž so přihotujmy bórže a sej njekomdžmy čas! Njewěmy, na kajkej dróze Bóh knjez wotwoła tu nas.

7. A hdyž přestanjetej našeje ruce džětać a so prócować, potom přibliži so ducy hnydom k nam tón wěčny čas.
8. To je nadžija přez wěru za kóždoho křesćana, tam my wohladamy swěru našeho Knjeza Jězusa.

Maks Čabran

Słowo za junij:

„Ja wěrju do Boha Wótca... Ja wěrju do Jezom Chrysta, Božeho jeničeho narodženeho Syna... Ja wěrju do Swjateho Ducha, jednu swjatu křesćansku cyrkej...“ (Japoštołske wěrywuznaće)

Lětsa swjećimy 1. junija swjedžen Swjateje trojicy, ke kotrejž so kóždu njeđzelu na kemšach wuznawamy. Tuž njecham žane bibliske hrono jako zakład swjateho rozpominanja wzać, ale tute nam znate słowa z japoštołskeho wěrywuznaća, kotrež namakamy w druhej hłownej wučbje Lutheroweho małego katechizma. Přenja hłowna wučba su Bože kaznje. We wobojim mamy wobraz našeho Boha před sobu, do kotrehož wěrmy.

W džesac kaznjach so nam Bóh předstaja jako tón, kiž sebi wot swjeho ludu něšto žada. „Ty dyrbiš, ty njedyrbiš“, to je tola jedne žadanje. W tutej hłownej wučbje chce Luther wopačne předstajenje wo Bohu korigować, kotrež někotři maja, mjenujcy, zo je Bóh jenož k tomu w njebjesach, zo by wšitke naše přeća dopjel-njał, zo by wón akuratnje wšo tak činił a dočinił, kaž my čłowjekojo to chcemy. Ně, nawopak je, my mamy žiwi być po jeho woli. „My so dyrbimy Boha wyše wšeho bojeć, jeho lubować a so jemu dowěrić“, zo bychmy so prawje zadźerželi jemu naprečo, ale tež swojemu blišemu a sebi samemu naprečo!

Tři artikle wěrywuznaća pak nam pokazuja čisce hinašu stronu našeho Boha, mjenujcy toho, kiž dawa, kiž je naš wulki darićel. Mócný dar přenjeho artikla je cyły swět, kotryž je Bóh knjez stwořił a w kotrymž móžemy nětko zaso spěwać:

„Pój, wutroba, a wjesel so na darach Boha swjeho we lubym lětnim času.“

A potom tu w kěrlušu 576 Pawoł Gerhardt, rjenje přeloženy wot Kiliana, wšo tak krasnje wopisuje. Zo je nětko stwořba we wšelakim nastupanju wohrožena, tak zo trjebamy něšto, štož my stari w swojej młodoci njeznajachmy, mjenujcy „škit wobswěta“, to je zwjetša čłowjeska wina.

A tež Luther we wukładowanju přenjeho artikla wšitke dalše dary za naš wosobinsce mjenuje, „mi čělo a dušu, woći, wušy a wšitke stawy, rozum a wšitke mysle je dał.“ A potom naliči wšitko to, štož hišće k tutym daram Božim sluša: drastu, jědž, piće, bydło, swójbu „a wšo kubło wobradža“! Wón nas přecelnje wodźi přez cyłe žiwjenje, štož dyrbymy brać z jeho hnadneju rukow a jemu přeco zaso poručec. „A hač ja runje chodžu w

čémnym dole, so njeboju žaneho njezboža, přetož ty sy při mni, twój prut a twój kij tróštujetej mje“ (psalm 23).

Dar boži je tež naša domizna, naš serbski lud a narod, naš wótčny kraj a stat, w kotrymž móžemy w měrje žiwi być. Měr je za nas křesćanow krasny dar boži, tež hdyž dyrbymy so my čłowjekojo ze swojimi mocami wo to prócować. Směm ja dopomnić na to, štož Pawoł w listě na Romskich na 13. stawje pisa?: „Hdyž je wyšnosť, ta je wot Boha postajena. Štóz so tohodla přečiwo wyšnosći staji, tón staji so přečiwo božemu wustajenjeju... wona je boža služownica, tebi k dobremu.“

Někotři so pak spókoja jenož z darami přenjeho artikla. Na našim kulblanskim dnju w februaru smy předowanje slyšeli wo tym tekście, kotryž su naši stari mjenowali „ewangelij w ewangeliju“: „Tak je Bóh swět lubował, zo je swjeho jeničeho narodženeho syna dał!“ (Jan 3, 16) A hody smy spěwali:

„Swojoh' Syna najlubšeho da nam Bóh za zhubjeneho čłowjeka...“ (kěrluš č. 67)

Potajkim: Chrystus sam je wulki dar za wosadu, za cyrkej, za kóždoho jednotliwego wěrjaceho křesćana. Kak husto sym čerpjacych slyšał prajic: „Zo Zbožnika mam, to je mój jenički tróš!“ A tak nazhonja někotryčkuli tež w božim wotkazanju wulki, krasny dar, dokelž móže so w nim z Chrystusom samym zjednočić a zwjazac. Zo je Chrystus naš wumóhł a za naš wumrěł, zo bychmy žiwi byli, tu na prawe wašnje kaž wón, pomhajo a lubosc pokazujo, a jónu we wěčnosći, to je wulki dar druheho artikla!

A dar třećeho artikla? „Ja wěrju do Swjateho ducha!“ Nas, našu wutrobu wšelaki duch dopjelnja, duch tutoho swěta, duch tutoho časa – čehodla tež nic? –, ale tež duch njejednoty a nječistosće, duch rozkory a zwady, duch njeznjesliwosće, duch nahrabnosće a starosće. To su zle duchy!

Woprawdže napjelnić – wo tym smy swjatki předowali a spěwali – ma naš Boži dobry, Swjaty duch! Kajki dar a kak přijomnje je to za jeho wokolinu, hdyž da so čłowjek napjelnić a wodźić Swjatemu duchej! To je dar třećeho artikla.

Ale potom dale rěka: „jednu swjatu křesćansku cyrkej“. Haj, naša cyrkej, hačrunjež je roztorhane čělo Chrystowe, roztorhane do wšelakich konfesijow a wěrywuznaćow, je tola jako ta „jedna křesćanska cyrkej“ jedyn dar, kotryž je tež objekt našeho křesćanskeho wěrywuznaća. A tež hdyž maja naši katolscy bratřa

na tutym městnje „jednu swjatu katolsku cyrkej“, njesměmy to rozumić w konfesionalnej wuskosci. My dyrbymy wědźec, što „katolske“ poprawom rěka. To wuchadža z grjekskeho „kat holen gen“ a to rěka „cyrkej přez cyły kraj“, haj přez cyły swět. My móhli tež prajic: přez cyłu ekumenu, štož to samsne abo podobne je! A zo jedna ekumena wobsteji, na tym njemóže nicčo dwělować, wo tu prócuja so wšitcy křesćenjo, chibazo su „sektěrarjo“!

Njezaběrajmy so dale z tutymi ekumeniskimi problemami, ale dopominajmy so na jednotliwe bože dary, kotrež mamy přez cyrkej: Bože słowo, swjatej sakramentaj, dušepastyrstwo, spowědž, kotruž mamy tež w našej ewangelskej cyrkwi powšitkownje a tež w jednotliwym. Njeje to dar, zo směmy so zhomadźować na kemšach, w druhich wětšich abo mjeńšich skupinach, w młodej wosadze, na cyrkwinских dnjach, na němskim nje-dawno w Žitawje, na serbskim bórže w Bukecach?

Wodawanje hrěchow, ze smjerće stawanje mortwych a wěčne žiwjenje su dalše dary třećeho artikla – a nic najmjeńše!

Hišće jedne prašenje na kóncu: Hdyž trójce wuznawamy w třoch artiklach abo spěwamy w našich wěrywuznawarskich kěrlušach „Do Boha Wótca wěrmy... do Jezom Chrysta wěrmy... do Swjateho ducha wěrmy...“ (č. 293–295), njeje to wěra do třoch bohow, kaž nam to muslimojo porokuja? Woni wuznawaja: „Bóh je Bóh a nimo Boha njeje žadyn Bóh!“ Wězo, to tež my wěrmy, a wězo je to wěsta konstrukcija mysłow, hdyž Boha mjenujemy „trojeničkeho“. To je potajnstwo, kotrež hižo swj. cyrkwiniski wótc Awgustinus njemóžeše dorozumić! A Bóh je woprawdže njeznata, potajna, njezrozumliwa wulkosć, wo kotrymž njebychmy ničo wědźeli, chibazo dyrbjeli sej něšto ze swojej fantaziju wumolować. Ale nětko je so nam Bóh sam zjewił na wšelake, zjimane na trojake wašnje: jako stwořićel njebjes a zemje, jako Wótc, kiž ludźi a ludy wodźi, jako zbožnik, kiž je nam Boha na prawe wašnje pokazał, kiž je za nas čerpjel, wumrěł a zaso stanył z mortwych, „zo, runje kaž je Chrystus wot mortwych zbudženy přez krasnosť Wótca, tak tež dyrbymy my w nowym žiwjenju chodźić.“ (Rom. 6, 4) A Swjaty duch je jeho bójska móc a sylnosť, kiž dyrbi we nas skutkować, smy-li wot njeho napjeljeni. „Kotrychž Boži duch wodźi, či su bože džěci.“ (Rom. 8, 14) A tajke chcemy tola być a so tež jako tajke wopokazać w našim žiwjenju!

G. L.

NALÉTNJA SYNODA 1980

Tema nalétnjeho schadžowanja synody — kak by to móhlo w 450. jubilejnym léče Augsburgskeho wuznača hinak być? — rékaše: „Aktualizowanje lutherskich wuznačov“

Nic jenož jubilej bě přičina za nowu zaběru z wuznawarskimi spisami, ale tež prócowanje wo Zjednočenju ewangelsku cyrkej w NDR. Tute prócowanje wo zjednočenju dawa so stajnje zaso za tym prašeć, što jednotliwe cyrkwyje wuznawaja, kiž su nětkole w Zwjazku ewangelskich cyrkwjow, ale wšě zdobom hišće pak w cyrkwjach unije abo w lutherskich cyrkwjach zjednočene.

Slyšachmy dwaj wuznamnej přednoškaj. Prěni dźeržeše durinski krajny biskop Leich. Wón zaběraše so ze stawizniskimi a bohosłowskimi wěcami, kiž stejachu za nastaćom Augsburgskeho wuznača: wjerchoja a swobodne města, kiž běchu w swojim teritoriju reformy přewjedli, wočakowachu připóznaje tutych reformow we wobłuku katolskeje cyrkwyje. Tak nasta tute wot Melanchthona spisane wuznače, za kotraž bě Luther wěste předdžěła wukonjał. Wone přečita so 25. apryla 1530 w němskej rěči na reichstagu w Augsburgu a přepoda so kejžorej Korli V.

Prezident našeje synody Čěslak zaběraše so w swojim přednošku z wuzadanjemi našeho časa. Wone nuzuja

nas, stare wuznača aktualizować. Augsburgske wuznače mjenuje jako znamjo cyrkwyje jenož ewangelij a sakramentaj. Čěslak so prašeše, hač njeslušeja džensa k cyrkwi zhromadnosć, misionowanje a diakonija.

W slědowacej dołhej diskusiji běchu sej bohosłowcy a lajkjoje přezjedni, zo dyrbi wuznače tak, kaž je napisane, wostać (móžemy je we wšitkich němskich spěwarskich zady čitać). Je jasne, zo njemóže so na příklad artikel 16 džensa wjace tak wuprajić, mjeztym zo woznamjenja artikel 4 runjewon stołp lutherskeje teologije! Da so nastork, zo by so k Augsburgskemu wuznaču zwjazowacy komentár w džensnišej němčinje wudał.

Naš krajny biskop njeda sej příležnosć zwac, hačrunjež měješe na tutej njedźeli, 23. měrca, runje swoje 51. narodniny, wobaj referataj komentować a so zaběrać z wuslědkami rozmołwow w skupinach synody. Za to so jemu synoda z příkleskom džakowaše, kotryž njeje hewak po porjědže synody z wašnjom.

Generalny wikar katolskeho biskopstwa Jurij Ahne postrowi synodu a citowaše slowo bamža k Augsburgskemu wuznaču: „Hdyž dóndu katolikoj a lutherscy po 450 lětach k eksaktnišemu historiskemu hódnoćenju tutoho dokumenta cyrkwin- skich stawiznow, budže to wobkedž-

bowanja hódny postup na puću k jed- noće.“

Žiwu diskusiju zbudži lětna rozpra- wa Znutřkowneho misionstwa. Roz- prawješe so wo mnohim zwjeselacym wo džěle w domach a chorownjach. Wyše toho su wšelake druhe „skutki“ znutřkownemu misionstwu přizamk- njene, kotraž so wot tutoho sobu za- staraja (na př. „pomocny skutk“). Mnoho pak nas rudži. Na příklad ma- my w starownjach 1 652 městnow, ale 6 010 přóstwow wo přiwuzać! W „To- biasowym mlynje“ pola Radeberga mamy 32 městnow, ale 250 staruškich so wo nje prócuje! Dokelž dyrbjaja tak dołho čakać, su potom hižo jara zbra- šeni, hdyž příndu do domu — kak móže so tu pomhać?

Synoda wobzamkny tři nowe cyrk- winske zakony: wo porjědže ordina- cije fararjow, zakoni wo přenjesenju farskich městnow a zakoni wo zasta- ranju fararjow a jich zawostajenych w starobje.

Dale informowaše so wo stawje jed- nanjow wo Zjednočenju ewangelsku cyrkej a diskutowaše so wo tym.

Za čas synody wobdžěła so 20 na- mjetow synodalow a synodalnych wuběrkow k wšelakim temam. Nimo tutoho hoberskeho džěła mějachu syno- dalne wuběrki 40 zapodačov z krajneje cyrkwyje wobdžělać a wot- mołwić.

Kurt Latki
serbski synodala

Slyšeše k mam!

Dnja 7. měrca 1980 zemře w Budyšinje knjeni Ema Holanowa rodž. Królic, swěrna serbska kemšerka w Budyskej Michalskej wosadze. Štó bě tuta knjeni a čehodla je hódno, wo njej pisac? Chcemy na nju spominać, přetož jeje žiwjenje ze wšej rjanosću, tola tež poľne bědy a poražkow, je typiske za wjele serbskich žonow runje w tutym časowym wotrězku: dvě swětowej wójnje a hrózbny fašistiski čas postajowachu najrjeńše jeje žiwjenske léta, tola njezamóžachu jej rubić zajim za wšo křesćanske a serbske.

Ema Holanowa narodži so dnja 30. junija 1900 w Budyšinku jako 13. a najmlódše džěčo žiwnosćerja Jana Króla a mandželskeje Hańže rodž. Symec.

Ze šěsć lětami zastupi do šule, hdžež wuwučowaše ju sydom lět jeje přichodny mandželski Arnošt Holan, štož tehdom wězo hišće wědžeć njemóžeše. Wot 5. lětnika pěstowješe kóždy džěń fararjec Mrózakec džěći a přiswoji sej při tutym džěle kulturne zdžělanje, kotraž sej druhdže do- być njemóžeše.

Hdyž bě šulu wuchodžiła a na nowoj žiwnosći džělać započala, wudyri 1. swětowa wójna. Pilnje dopisowaše swojim bratram wojakam a za- stara wšu korespondencu, k čemuž jednoraj a z džělom počezenaž staršej zwučenaj njeběštaj. Po wójnje wob- džěli so na wjesnym žiwjenju. Farar Božidar Dobrucký bě 1. 1917 swoje zastojnstwo w Budyšinku nastupił a zdobom gitaru sobu přinjesl. Wón

Ema Holanowa 30. junija 1900—
7. měrca 1980

hromadžeše serbsku młodžinu woko- liny, a zhromadnje spěwachu naše rjane ludowe spěwy. Za tehdomnišu Emu Królic započinachu so najrjeńše léta. Radosć nad přetratej wójny, wjesna zhromadnosć, a wulka lubosć, kotraž zwjazowaše ju z jeje něhdyšim wučerjom.

L. 1920 so zmandželištaj. Štyri džowki so jimaj narodžichu, a z po- rodnom najmlódšeje přichadžachu naj- češe léta za njeju.

Fašisća zdobywachu sej džěń a wja- ce mocy, a hdyž běchu wšu na so storhnyli, počezowachu tež džěń a bolostniše difamacije wučerja a kan- tora Holana. Holanec swójba bě serbska, křesćanska a jich nan přeswěd- čeny Slowjan a sobustaw SPD. To do- sahaše, zo jeho 1. 1934 ze služby pu- šćichu. Samsne léto přesydli so swój- ba do Budyšina, a Arnošt Holan za- stawaše jenož hišće zastojnstwo kan- tora w Budyšinku a zdžěla w Poršicach. Zawěsće běchu fašistiske léta čězki pruwowanski čas za Holanec swójbu. Skromna bě zastužba, a k to- mu štyri džowki wo wukublanju. To- la nadžija na lépsze časy jich ženje njewopušći. Wšitke čeze njesechu zhromadnje a Bohu so dowěrjejo. Po wuswobodženju nastupi wučer Holan zastojnstwo šulskeho direktora w Por- šicach a wukonješe jo tři léta do rent- narskeje staroby. Tola nowe žiwjen- ske pruwowanje měješe Ema Holano- wa wobstać. Jeje mandželski kónc léta 1948 njejpacy zemře.

Smjerć rubi jej, ale tež serbskemu kulturnemu žiwjenju w 1. 1964 nadarjenu džowku, w swěće znatu orga- nistku, Lubinu Rawpowu-Holanec. Wo jeje kublanje bě so mać próco- wala a nad jeje tu- a wukrajnymi wuspěchami so wjeseliła.

Ema Holanowa njeje zadwělowala. Swěru je so božeho stowa džeržala. Serbske bože služby, cyrkwinske a kublanske dny běchu za nju radostne dožiwjenja. Zřědkahdy je na nich po- brachowala.

Wobchowamy ju w dobrym po- mjatku. Njech je jej serbska zemja lochka!
K. M.

NALÉTNJE NJEWJEDRO

Premjera w Němsko-Serbskim ludowym džiwadle

Kak rjenje je, zo mamy w tutym předstajenju originalnu serbsku hru w dwěmaj džělomaj z pjera Jana Kóska, kotrejež jednanje so wotrhaje w serbskej katolskej wsy, přeni džěl w znamjenju „nalétnjeho njewjedra“, so přibližowaceje fronty na kóncu wójny, druzi džěl nazymu při nowym natwarje!

Awtor je so prócowal wo realnosť předstajenja, štož njeje tak lochko, přetož kóždy je kónc wójny hinak nazhonił. Znajmjeńša wosta tu wobydlerjam čekanje a wšelaka škoda zalutowana. Janej Kóskej ležeše wosebje na dobrym rysowanju wšelakich charakterow. Tak namakaš tam rzyz nacistiske wosoby, chablate natury, kiž so po wětřiku wjerća, a Serbow „ze zlotym rjapom“. Tu chcunož jednoho mjenować: čěslu Jakuba Bruska, krasnje předstajeného wot Bena Šrama. Tež wšitcy druzy dachu najlěpše.

Wězo njewotmolwi awtor na kóžde prašenje a njerozrisa tež kóždy problem, kotryž my wokoło tutych rozsudnych dnjow mamy. Njezhonimy tež, što so stanje z lubosću mjez Lizku, kiž jako džowka pola bura Weclicha služi, a Borisom, Ukrainjanom, kiž jako wójnski jaty tam džěła. Tajka lubosć bě tehdom strašna wěc!

POWĚŚĆE

Budyšin: Sobotu, 26. apryla, wotmě so na Michalskej farje schadźowanje Serbskeje ewangelskeje zwjazkoweje zhromadźizny. „Synodalajo“ ze wšěch serbskich wosadow schadźowachu so přeni kroc pod nowym předsydu, fararjom Albertom, Hrodzišćanskim, wolichu nowy wuběrk a wuradźowachu wo prašenjach dušpastrstwa w serbskich wosadach. Dokładnišu rozprawu móžemy mało městna w tutym čisle dla hakle w přichodnym podać.

Njehorn: „Serbske blido“ schadźowaše so tón raz (11. apryla) pola našeho narodneho wuměłca, lawreata Narodneho a Čišinskeho myta, Měrćina Nowaka. Běchmy nahladna črjódka, a naš moler da nam zajimawe pokazki swjeho džěła. Dwě wobdźělnicy, jedna pisomnje, redaktorej wuraznje swoje spodobanje nad wječorom pola Nowakec zdžělišće!

Budyšin: Na našim festiwalu, kotryž wotměje so na njedźeli wuńdženja tutoho čisła, wobdžělmy so tež my ewangelscy křesćenjo we wědomju, zo je won wuraz swobody na wšěch polach, kotraž so nam před 35 lětami přez wuswobodźerski skutk Sowjetskeho zwjazka spožči. Tute mjenjenje dósta redaktor z možowow při přiležnosći serbskich božich službow ze serbskimi wěriwymi.

Budyšin: Póndźelu, 28. apryla, wotmě so w žurli Serbskeho domu Institutny dzeń Institutu za serbski ludospyt při Centralnym institucie za stawizny Akademije wědomosćow NDR. Přednošowarjo běchu dr. Jan Rawp,

Cyly miljej bě wokřewjacy, wosebje pola Bruska, katolska pobožnosť so njezamjelča, katolski postrow so samo wot so rozumi! Pola njeho přebywašaj zwónk a tótka a tež wosadny farar, kiž sam njewustupowaše, dósta dobre swědčenje.

Jedne běše zajimawe: w dobrej stwě wulkeho bura wisaše najprjedy wobraz „führera“. Bur sam wotstroni jón w prawym času. Pola čěsle wisaše Boža martra a tam tež wosta, tež nazymu! To bě dobry symbol za to, štož je zachodne, a za to, štož traje wěcnje!

Hra je při wšěch jednotliwych wěcach, wo kotrychž so hodži diskutować, scyła a zwulka jara dobra wěc!

G. L.

Čitarjo pisaja . . .

„. . . Hnydom po jutrach wam něšto připósćelu. . . Sym tež dale čitar „Pomhaj Bóh“, dóstawam jón z póstom wot knj. fararja Lazara. Sym jemu runje zaso wotpósłał skazanku za dalšu čitarku.

Přihotujemy so tu zaso na jutry — naši młodži mužojo změja zaso konje z Bartschich a Hodziškich a Bukečanskich kónčin — to je tajka prawa praktiska ekumena, z kotrejež nažel na mnohich polach jara pomału dopředka kročimy!

A. Langa a Pětr Malink, posledni wo temje: „Serbske postawy a motiwy w romanje „Am Himmel wie auf Erden“ (1940) wot Wenera Bergengruena“. To je jara zajimawy anti-fašistiski roman, kotryž je w nakładnistwje CDU „Die Union“ wušoł.

Nowy Delhi (Indiska): Mačeri Te-rezy z Kalkutty spožči so kónc januara składnostnje 30. rónicy založenja Indiskeje republiki a wuswobodženja wot jendźelskeho nadknjejsťwa najwyše statne myto.

Augsburg/Drježdžany: W Augsburgu podpisa so 23. februara zhromadne luthersko-katolske stejišće k Augsburgskemu wuznaću pod temu „Wšitcy pod jednym Chrystusom“. Tydženišće našeje krajneje cyrkwy „Der Sonntag“ wo tym w swjym wudaću za 27. apryl we wulkim zawodnym nastawku rozprawja, a pod nadpisom „Ekumeniski podawk“ móžemy tam rozprawu wobdžělnika z NDR na předchadźacych luthersko-katolskich rozmowach čitać. Dokelž mamy za přichadne čislo hižo dwaj přinoškaj k temje ekumeny, rozprawjamy tam dokładnišo!

Drježdžany: Katolske biskopstwo, kotrež wotpowěduje našej krajnej cyrkwi, ma nowe mjeno: wone mjenuje so wot 25. měrca „Drježdžany-Mišno“. Biskopska cyrkej, katedrala, je nětko přjedawša dwórska cyrkej w Drježdžanach, a sydło biskopa su nětko oficialnje tež Drježdžany. (Wot smjerće biskopa dr. Spülbecka bydleše nowy biskop hižo w Drježdžanach a mješe tam tež hižo džěl zarjadnistwow biskopstwa.) Budyska tachantska cyrkej je nětko konkatedrala.

Wobkedźbujće božu stwórbu! To je pašturlica (Mäusebussard).

Serbske bože služby

w juniju 1980

1. 6. Swjata trojica

Budestecy: 9.00 hodź. (Bětnar)
Malešecy: 8.30 hodź. (Pjeh)
Hučina: 9.30 hodź. (Pjeh)

8. 6. 1. njedźela po Swjatej trojicy

Huska: 10.00 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)
Minakał: 8.30 hodź. z božim wotkazanjom (Feustel)

15. 6. 2. njedźela po Swjatej trojicy

Poršicy: 8.30 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)
Budyšin: 10.00 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)

22. 6. 3. njedźela po Swjatej trojicy

Hodžij: 10.00 hodź. z božim wotkazanjom (Wirth)
Klukš: 8.30 hodź. z božim wotkazanjom (Albert)
Polpicy: 10.00 hodź. z božim wotkazanjom (Albert)

29. 6. 4. njedźela po Swjatej trojicy

Bukecy: 9.30 hodź. Cyrkwinski dzeń (J. Lazar)

6. 7. 5. njedźela po Swjatej trojicy

Hrodzišćo: 8.30 hodź. (Albert)
Rakecy: 9.00 hodź. (J. Lazar)
Budyšin, Michalska: 9.00 hodź. (G. Lazar)
Huska: 10.00 hodź. (Wirth)
Budestecy: 14.00 hodź. z božim wotkazanjom (G. Lazar)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkroc za měsac z liscu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Howny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedycja: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-1101 — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čisć: Nowa Doba, čisćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-720)